

Gidiyorum Denizden Ötelere

– NazlıKaragöz · 16 Temmuz 2009

Gidiyorum;

Coğrafyasını bilmediğim bir denize yelken açıyorum

Bedeni tatile, ruhu hapse göndermeye gidiyorum.

Anlaşılmaz bir mateme başımı gömüyorum

Yanıma alacaklarımı düşünüyorum;

Yakası paçası dağınık düşünceler,

Dilimde ifade edilmeyen haykırışlar,

Bin suskunluğu dudaklarıma mühürleyen ayna,

Elimde üç beş cam kırığı

Kalpde sonsuz bir sızı

Cebimde sakladığım isyan taneleri

Valize acelece tıklımış kırgınlıklar

Bir ufak el çantasında ise kimsenin anlayamadığı duygular

Dikiş tutmayan bir yaşamın izleri bavul dolusu.

Bir de gönlü var yaralı bereli , olsun varsın sarar giderim....

Anlatamadım dinlemedim....

Anlaşmazlık koynumda gidiyorum.

Gözünü sevdiğim hürriyet nerdesin?

Nerdesin be özgürlük dedikleri? Niye henüz tanışamadık niye?

Kahretsin kalem bile hür değilse ne yazarsan yaz nafile...

Eğdirmedim boynumu yalan bilinene

Sürdürmedim alınma hiç kara leke.

Sayfaların günahı yok! Sürgün çizdim yoluma gidiyorum...

Hoşça kal aşk kokusunu sevdiğim çilekeş şehir

Oysa umut etmeyi öğretmiştin mavi mahallemin kenarında.

Geride kalan boynu bükük sokağım, merdivenlerine, yokuşuna bile hasret kalacağım

Ey martılar söz verin sahildeki kayalıklar size emanet;

Yıkılmasın düşlerim gibi tek tek...

Bilesin dönülmez yeminlere gebedir bu yürek.

Gidiyor bu tırtıl, feryadıyla uçuyor kelebek...

Bekle beni coğrafyası çorak deniz, toprağına basacağı fakat sanma umutlarım filiz.
Göz göremez , ten hissetmez , avuçlarım akan gidene alışıktır kumun olmasa da fark etmez..
Yılgınlık ve pes edilmişlikle geliyorum. sus pus dilim ve prangaya mahkum adımlarımla.
Maske takılmış suretimle kabul et,
Sanılsın ki; simam tebessümden ibaret.
Gelme peşimden hayat. Sürgün çizdim kendime, denizden öteye gidiyorum.
Haydi, kara tren vakit tamam; kırgın yolcuyu kalanlar bağlamaz.
Kanadı kırılan kelebek bir daha uçmaz...

Nazlı TOLUN